

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 22. september 2021 — EEW Energy from Waste Großräschen GmbH mod MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

(Sag C-580/21)

(2021/C 502/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Sagsøgt og revisionsindstævnt: MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

Procesdeltager: 50Hertz Transmission GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 16, stk. 2, litra c), sammenholdt med artikel 2, litra a) og litra e), i direktiv 2009/28/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at der i forbindelse med levering af elektricitet til nettet også skal gives forrang til produktionsanlæg, i hvilke elektriciteten produceres ved termisk udnyttelse af blandet affald, der indeholder en variabel andel af bionedbrydeligt affald fra industri og husholdninger?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Afhænger den prioriterede adgang til levering af elektricitet i henhold til artikel 16, stk. 2, litra c), i direktiv 2009/28/EF af størrelsen af den andel af bionedbrydeligt affald, der ved elproduktionen anvendes på den i det første spørgsmål beskrevne måde?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Findes der en bagatelgrænse for andelen af bionedbrydeligt affald, hvorunder de regler, der gælder for elektricitet fra vedvarende energikilder, ikke finder anvendelse på den producerede elektricitet?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Hvilken andel udgør denne grænse, eller hvordan skal grænsen fastlægges?
5. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende: Kan princippet i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, ved anvendelsen af reglerne om elektricitet fra vedvarende energikilder på elektricitet, som kun delvist er produceret på grundlag af bionedbrydeligt affald, inddrages på en sådan måde, at disse regler kun finder anvendelse på den del af elektriciteten, der produceres fra vedvarende energikilder, og at denne del beregnes på grundlag af de enkelte energikilders energiindhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 24. september 2021 — NY mod Herios SARL

(Sag C-593/21)

(2021/C 502/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NY

Sagsøgt: Herios SARL

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17, stk. 2, litra a), første led, i Rådets direktiv 86/653/EF⁽¹⁾ af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter fortolkes således, at den udligningsgodtgørelse, der i en situation som den foreliggende skal betales til hovedagenten for den af underagenten tilførte kundekreds, ikke er en »betydelig fordel«, som hovedagenten får?

⁽¹⁾ EFT 1986, L 382, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Tyskland) den 27. september 2021 — LSI — Germany GmbH mod Freistaat Bayern

(Sag C-595/21)

(2021/C 502/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LSI — Germany GmbH

Sagsøgt: Freistaat Bayern (repræsenteret ved: Bayerische Kontrollbehörde für Lebensmittelsicherheit und Veterinärwesen)

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal begrebet »varebetegnelse« i bilag VI, del A, punkt 4, i forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾ fortolkes således, at det har samme betydning som »varebetegnelse for fødevarer« som omhandlet i artikel 17, stk. 1 til 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er »varebetegnelse« den betegnelse, under hvilken en fødevarer udbydes i detailhandelen og i reklamer, og som fødevareren er alment kendt under blandt forbrugerne, også selv om der i denne forbindelse ikke er tale om en varebetegnelse for fødevareren, men om en beskyttet betegnelse, et varemærke eller et fantasinavn som omhandlet i artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1169/2011?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Kan »varebetegnelsen« også bestå af to bestanddele, af hvilke den ene er en varemærkeretligt beskyttet artsbetegnelse eller et overordnet begreb, som ikke vedrører den enkelte fødevarer, men som i relation til de enkelte produkter suppleres af en tilføjelse (som andet led af produktets navn), der specificerer fødevareren?

4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende:

Hvilken af varebetegnelsens to bestanddele skal der tages udgangspunkt i med hensyn til de ledsagende oplysninger i henhold til bilag VI, del A, punkt 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1169/2011, når varebetegnelsens to bestanddele er gengivet på emballagen i forskellig størrelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25.10.2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18).